

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 9 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0839
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0668-A

Verzoekende partij	de heer Marc DE RO vertegenwoordigd door advocaat Stijn VERBIST met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 51
Verwerende partij	de GEWESTELIJKE OMGEVINGSAMBTENAAR van het Departement OMGEVING, afdeling Oost-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Paul AERTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 5
Tussenkomen de partij	de cvba TUSSENGEMEENTELIJKE MAATSCHAPPIJ DER VLAANDEREN VOOR WATERVOORZIENING ('TMVW') vertegenwoordigd door advocaat Patrick DEVERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kouter 71-72

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 1 juni 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 29 maart 2018.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomen de partij een omgevingsvergunning verleend voor het aanleggen van een drinkwatertoevoerleiding DN 300 tussen Gijzegem en Oudergem en het rooien van bomen in functie van de aanleg op de percelen gelegen te 9380 Hofstade en 9380 Gijzegem (Aalst), Langehaagstraat - Nijverheidslaan - Pachthofstraat – Neerhoflaan / 9200 Dendermonde, Kloostergoedstraat, met als kadastrale omschrijving AALST: afdeling 5, sectie A, nummer 780B en openbaar domein / AALST: afdeling 6, sectie B, nummers 373/2 en openbaar domein / DENDERMONDE : afdeling 6, sectie C, nummers 145E, 170C, 181V, 181W, 182 en openbaar domein.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomen de partij verzoekt met een aangetekende brief van 14 augustus 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomen de partij met een beschikking van 1 oktober 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De tussenkommende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 26 maart 2019.

De partijen verschijnen schriftelijk

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, aangezien, zoals hierna zal blijken, de afstand van het geding vastgesteld wordt.

IV. ONDERZOEK VAN DE VRAAG TOT AFSTAND VAN HET GEDING

De verzoekende partij vraagt met een aangetekende brief van 7 februari 2019 om afstand van geding. Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van de gevraagde afstand van geding.

V. KOSTEN

1.

Artikel 33 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad de kosten van het beroep geheel of voor een deel ten laste legt van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

De verzoekende partij doet afstand van geding en dient bijgevolg als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij aangeduid te worden. De kosten van het geding, zijnde het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, blijven ten laste van de verzoekende partij.

2.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld.

De verwerende partij vraagt om haar een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro toe te kennen en dit ten laste van de verzoekende partij. Gelet op de afstand van geding door verzoekende partij is de Raad van oordeel dat aan de verwerende partij, die als de ten gronde in het gelijk gestelde partij dient aangeduid te worden, een rechtsplegingsvergoeding kan worden toegekend.

Er zijn naar het oordeel van de Raad evenwel geen redenen om af te wijken van het basisbedrag van 700 euro zodat de Raad het meergevorderde afwijst.

3.1.

De tussenkomende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 1.400 euro toe te kennen, die ten laste van de verzoekende partij komt.

De Raad vestigt de aandacht van de tussenkomende partij op artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet waarin wordt bepaald dat een tussenkomende partij niet kan worden gehouden tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding doch die vergoeding evenmin genieten. De Raad wijst het verzoek dan ook af.

3.2.

De Raad is tot slot van oordeel dat de (vrijwillige) tussenkomst van de tussenkomende partij het recht op toegang tot de rechter en bij uitbreiding de inzet van de procedure voor de andere partijen, in deze de verzoekende partij, niet onredelijk mag verzwaren.

In zoverre de tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen en een verzoekende partij moeilijk kan inschatten hoeveel partijen er zullen tussenkomen, is de Raad van oordeel dat het passend voorkomt om de kosten van de tussenkomst ten laste van de tussenkomende partij te laten.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 9 april 2019 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Filip VAN ACKER